

NEW YORK — Csinos, kedves mosolyu férfi volt, de furcsa, kegyetlen álmai voltak, amik gyakran örömet okoztak neki.

Volt tehetsége a szobrászathoz, de nem sokan tudtak arról, egy borzalmas éjszakáig, amikor erős kezeivel három embert ölt meg. Ez 38 évvel ezelőtt történt. Késő nyáron, ez évben, 67 éves korában halt meg ráktól meggyötörve a Matteawan State kórházban, Beaconben.

A neve Robert Irwin volt. Annak idején neve minden ujság első oldalán szerepelt és egy regényfejezet főszereplője volt Frederic Wertham pszichiáter híres könyvében, a „Show of Violence”-ben.

A híres bűnügy New York város East 50. utcájában történt. Mrs. Mary Gedeon, 54 éves élt itt a bérház negyedik emeletén, két bentlakóval és 20 éves lányával, Veronica (Ronnie) Gedeonnal, aki hivatásos modell volt művészek és fényképészek számára.

A HUSVÉTI MEGLEPETÉS

1937. március 28. husvét vasárnapja volt. Három előtt tíz perccel érkezett a ház elé Ronnie nővére, Mrs. Ethel Gedeon Kudner férjével. Nagy meglepetésére apját látta közledni, csomagokkal megrakva, az ajtóhoz. Joseph Gedeon ugyanis nem élt feleségével, mert nem helyeselte fiatalabb lánya foglalkozását.

„Gondoltam, kibékülök a

mamával, ő meg meghívott ünnepi ebédre” — mondotta Gedeon.

A csöngetésre senki sem válaszolt. Mikor legközelebb egy kislány ment be a bérházba, Gedeon is felment. Élállt lélegzettel, hamuszín arccal tért vissza. Várakozó lánya kérdésére csak annyit tudott kinyögni: „megölték őket! Ronnie-t és a lakót.”

A lakó a 35 éves Frank Byrnes pincér volt.

„Hol van a mama?”
Gedeon és Ethel úgy gondolták, bizonyosan a rendőrségre ment. De amikor odamentek, nem találták ott, sőt, a rendőrök még nem is tudtak semmiről.

A detektív belépve a lakásba, megtalálta Ronnie meztelen hulláját. Touchi, akis kínai kutya ugatása az ágy alól hallatszott. Egy detektív benézett és rögtön látta Mary Gedeon holttestét. Mindkét nőt megfojtották.

A lakók szobájában megtalálták Byrnest, ágyban fekvé. Későbbi orvosi vizsgálat szerint alvás közben ölték meg valami helyes dologgal, amit többször is, 11-szer nagy erővel belevágtak fejébe és nyakába.

Ronnie-t meglehetősen ittas állapotban ölték meg, mint kiderült, hajnali háromkor tért haza.

Anyját még előző este 11-kor ölték meg ebédkészítés közben.

A szomszédok hallottak kiabá-

lást az említett időkben, de nem nagyon törődtek vele, mert gyakran előfordult ivászat, veszekedés.

Rablásról nem volt szó, mert egy ébresztő órán kívül más nem hiányzott, ami a másik lakóé volt, aki szerencséjére erre a hétvégére éppen elutazott.

A hálószobában talált a rendőrség egy fél kesztyűt és három nagy kocka szappant, amiből nem tudtak sokat kisütni.

Byrnes és Mrs. Gedeon multja tiszta volt. Ronnie viszont meglehetősen erkölcstelen életet élt. Találtak egy kis noteszt, ami tele volt férfiak telefon számával, sokukat kihallgatták.

Ronnie színésznő szeretett volna lenni, de megelégedett a modellséggel. Meztelen képei jelentek meg magazinokban. Husz éves korában volt egy abortusza. Apját nagyon felháborította lánya viselkedése és elhagyta őket.

Az első számú gyanúsított így természetesen Mr. Gedeon volt. A tudomány azonban a segítségére sietett, ugyanis Mrs. Gedeon körme alatt bőrdarabokat találtak, viszont Gedeonon nem volt sehol karcolás sem. Sőt vért is találtak, ami egy idegen emberé volt. Így Mr. Gedeont szabadon engedték.

A rendőrség úgy gondolkodott, hogy az ismeretlen gyilkos sürgősen hagyta el a várost és esetleg így valami nyomot hátra-

hagyott. Átkutatták az állomásokat szekrényeit. Egyikben megtalálták a lakásból eltűnt órát és egy nadrágot, amely egy állami intézetből származott, méghozzá a orangeburgi Rockland State kórházból.

Megtudták, hogy a nadrág Robert Irwin 29 éves fiatal emberé, aki egyszer önként lakott az intézetben és egy időben Gedeonék lakója is volt. Mikor a rendőrés elmondta Ethelnek, mit tudtak meg, az asszony felkiáltott: „Bob Irwin! Ő egyszer feleségül akart engem venni.”

Ekkor Irwin már nem volt az intézetben. Egyetemre járt és szobrászatot tanított. Az egyetemen se találta már a rendőrség. Egy tanulótól megtudták, hogy Irwin New Yorkba ment, mert találkája volt egy lánnyal. Megtalálták a lányt, aki nem látta férfit, de tudta, hogy van egy lakása, közel Gedeonékhoz.

Természetesen ott sem találta már a rendőrség. Talán multja segít abban, hogy rátaláljanak. Irwin anyjával élt, mert apja elhagyta őket. Sokat segített anyjának, aki egyszer azt mondta rá, olyan mint egy lány. Ez nagyon bántotta a fiút és soha nem felejtette el.

Már 14 éves korában érdeklődött a szobrászat iránt. Vajból vagy szappanból gyakran farigcsált ki figurákat, kis jégcsá-kánnal. Hányatott évek után 1933-ban ismerkedett meg Gedeonékkal. Ronnie-val sokat beszélgetett, de a tiszta erkölcsű Ethel volt az ideálja. Beleszere-

tett, megkérte, kosarat kapott.

Ezután nemsokkal ki akarta herélni magát. Nem sikerült. Kórházba ment és kérte az orvosokat, hogy csinálják meg neki ezt a műtétet. Wertham itt találkozott először Irwinnel, akit egy nagyon olvasott, művelt fiatalembernek ismert meg, de azt is látta, hogy idegbeteg. Könyvében leírja Irwin furcsa álmait.

Például: „Valaki egy macskát dobott be a fekete leopárd ketrecébe. Az el kezdte enni a macskát. Hallottam, ahogy ropogtak a csontjai. Valahogy ez a látvány jó érzéssel töltött el, mintha én ettem volna meg azt a macskát.”

Most, 1937-ben nagy ember vadászat indult meg utána. Országszerte körözték. Három hónap után véletlenül került egy chicagói újságíró közelébe, aki felismerte.

New Yorkba szállítása után első dolga volt, hogy hívassa dr. Wertham-t, aki azonnal öltözött és megjelent a fogoly nyugtatására. Irwin bevallotta cselekedetét. Elmondta, hogy egyszerűen csak megjelent előtte Ethel alakja és elhatározta, hogy elmegy az anyá házához. Ha nem lesz övé, megöli, hogy legalább lélekben együtt legyenek.

Mrs. Gedeon beengedte, de aztán 11 órakor kérte, hogy távozzon. Erre feldühödött és megfojtotta az asszonyt és az ágy alá tette. Aztán hazajött Ronnie,

őt is megfojtotta. Később megéhezett. Csinált magának valami ennivalót és akkor jutott eszébe a lakó. Fogta és egy kis jégcsákánnyal megölte.

Wertham viszont állította, hogy Irwin elmebajos. Ugynevezett „catathymic crisis”-ben szenvedett. Véleménye az volt, hogy ezt az esetet nem lehet gyógyítani, ha szabadon marad, megint kitör és másokat vagy magát megkárosítja.

1938-ban három másodfoku gyilkosságért elítélték. Ő maga ugyan ártatlannak mondta magát és abban reménykedett, hogy 10 év után szabad lesz. Nem így történt. 139 évet kapott összesen. Egy hónapig volt csak a Sing-Singben, onnan a Danemora Állami kórházba került, majd Matteawanba, ahol aztán meg is halt.

Újságírók látogatták dr. Werthamot, aki még mindig praktizál. Nagyon sajnálta Irwin halálát és kijelentette, hogy ha időben kezelést kapott volna, normális élete lehetett volna és a tragédia sem történik meg.